

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Carine i carinske tarife**". Rad ima **17 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti. Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati [ovde](#).

U N I V E R Z I T E T U **** * F A K U L T E T

CARINE I CARINSKE TARIFE

- SEMINARSKI RAD -

*** , oktobar 2009.

1. POJAM I ZNAČAJ CARINA

Carina predstavlja pristojbu koja se naplaćuje, najčešće, na uvoznju robu u vidu novčanog iznosa, a po utvrđenim carinskim stopama u Carinskoj tarifi, bilo u cilju zaštite domaće privrede, fiskalnih, socijalnih i drugih razloga. Kod nekih zemalja postoji i carina na robu koja sa izvozi iz zemlje, npr. u Indiji na žitarice u cilju prehranjivanja domaćeg stanovništva.

Carine i carinski sistem svake države imaju veliki značaj pri otvorenoj međunarodnoj robnoj razmjeni. Iz tih razloga, a posebno iz razloga bržeg uključivanja privrede neke zemlje u međunarodne robne tokove, bitno je da carina i carinski sistem te države, budu suvremeni sa nizom usvojenih međunarodnih rješenja koje imaju razvijene države.

Vođenje zaštitne carinske politike i njena konkretizacija u Carinskoj tarifi svake zemlje je vrlo osetljivo pitanje i ljudi koji vode carinsku politiku moraju biti posebno obazrivi pri konkretizaciji zaštitne carinske politike u carinskim tarifama. Ta obazrivost bi se ogledala, prije svega, u tome da zacrtana carinska politika u carinskim tarifama ne smije da bude ni suviše visoka - da spriječava uvoz roba, putem zacrtanih visokih carinskih stopa, kao ni obrnuto, da carinske stope budu suviše niske i da se suviše liberalizuje uvoz, ne vodeći računa pri tome o razvoju domaće proizvodnje.

Rješenja treba tražiti kroz jedan srednji pristup, da carine budu u pogledu svoga nivoa realno odmjerene, tj. da ne budu ni pretjerano visoke, ni pretjerano niske, tj. da budu tako postavljene da omogućavaju razumnu konkurenciju i razuman uvoz inostranih roba.

Carine ne smiju biti barijera otvorenim robnim razmjenama sa inostranstvom, niti uvozu, jer se radi i o zavisno uvoznju privredi (pa se ni izvoz ne može ostvariti bez neophodnog uvoza, posebno reproduccionog materijala i sirovina, što će omogućiti proizvodnju roba za izvoz), već naprotiv, one moraju biti u funkciji takvih robnih razmjena.

S druge strane, carine ne mogu biti zabrana uvozu iz inostranstva, jer autarhična i zatvorena privreda jedne države, pa čak i onih razvijenijih država, nije poželjna niti ekonomski opravdana. Stoga carina, u svakom carinskom sistemu, pogotovu kod mladih privreda u razvoju, mora da omogućiti i razuman uvoz, ali da i instrumenti carina i institucije carinskog

sistema omogućće i pospješuju izvozne tokove privreda u tranziciji i razvoju. Tako možemo da zaključimo da primarna uloga carina je zaštita domaće proizvodnje, a sekundarna uloga fiskalni efekat koji ona ispoljava pri punjenju budžeta određene države.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com